

и въ 88 година, като представител, даде ми се възможност да искаша своите убеждения и да се провъзглася противъ неговата политика.

— Въпроса бѣше, да ли сте вий партизанинъ на г-на Каравелова?

— На този въпросъ азъ ще отговоря това, че отъ 9 Августъ насамъ ще бѫде доста смѣшно да се говори за партии въ България.

— Азъ ви питамъ партизанинъ ли сте на г-на Каравелова?

— Азъ пакъ ще ви кажа, че г-нъ Каравеловъ нѣма никаква программа, за да я видя и да кажа дали съмъ неговъ партизанинъ. Азъ, сега за сега, дѣйствува както ми диктува съвѣстта, безъ да бѫдѫ привърженецъ на личности.

— Главно, вий не сте Каравелистъ, защото у него отсътствува политическа программа.

— Азъ принадлѣжа на народната либерална партия.

— Но вий сте приятель на г-на Каравелова, ходили сте у него, давали сте кандидатурата си за народенъ представител, говорили сте за изборите.

— Азъ не съмъ давалъ кандидатурата си.

— Може би вашите приятели да сѫ турили вашата кандидатура. А въ послѣдно врѣме какъвъ партизанинъ бѣхте?

— Въ послѣдно врѣме азъ съмъ арестантинъ.

— По-напрѣдъ?

— По-напрѣдъ азъ се занимавахъ съ работата си, именно мѫчехъ се да държа испитъ за адвокатинъ.

— Въ това врѣме вий посѣщавахте кѫщата на г-на Каравелова и повечето говорѣхгем по политически въпроси.

— Не толко, защото повечето ний говорѣхме по литературата.

— Но вий сте работили по изборите?

— За избрите сме говорили.

— Какви хора памирахте за добри да се избератъ за депутати?

— Хора, които ще приложатъ конституцията.

— У насъ има и единъ другъ въпросъ — външнія. Вий, като политическа личность, отъ видните . . .

— Азъ не съмъ казалъ, че съмъ отъ видните.

— Но казахте, че сте имали разговоръ съ г. Стамболова, съ г. Каравелова . . .

— Всѣки народенъ представителъ има работа съ тѣхъ.